

Sygn. akt IV U 65/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 sierpnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 sierpnia 2020 roku w Sieradzu

odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 8 stycznia 2020 r. Nr (...)

w sprawie S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę pomostową

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje S. B. prawo do emerytury pomostowej od 5 stycznia 2020 roku.

Sygn. akt IV U 65/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.01.2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił S. B. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie przesłanek ustawowych, tj. niewykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po 31.12.2008r. ZUS nie uznał wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresu od 1.01.2009 – 30.04.2017, ponieważ nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. B. podnosił, że od 1979 – 2017, wykonywał prace w szczególnych warunkach w jednym zakładzie.

W odpowiedzi, organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B., urodzony (...)

Od 3.06.1991 – 30.04.2017, był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. i wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku montera urządzeń instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych przy robotach wodno – kanalizacyjnych oraz budowie rurociągów w głębokich wykopach; po 31.12.2008r. do dnia rozwiązania stosunku pracy, wykonywał pracę montera wodno – kanalizacyjnego, wymienioną w załączniku nr 1 pkt 36 do ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (**świadcstwo pracy w szczególnych warunkach k. 4, zaświadczenie k. 5/akta ZUS**).

W dniu 4.12.2019r., S. B. złożył w ZUS wniosek o emeryturę pomostową, załączając świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 2.05.2017r. oraz zaświadczenie z 19.06.2017r., potwierdzającego, że S. B. w okresie od 3 czerwca 1991 do 30 kwietnia 2017r. na podstawie umowy na czas nieokreślony jako pracownik fizyczny, brygadzysta pracował w szczególnych warunkach jako monter wodno – kanalizacyjny, polegające na budowaniu ciężkich kanałów ściekowych, sanitarnych, deszczowo- burzowych, studzien włączonych, czyszczeniu kanałów podziemnych, sieci wodociągowej i po 31 grudnia 2008r. do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do 30 kwietnia 2017r., co odpowiada pracy wymienionej w załączniku nr 1 pkt 36 do ustawy o emeryturach pomostowych (**wniosek z załącznikami k. 1 - 5/akta ZUS**).

Po rozpoznaniu wniosku, ZUS zaliczył do ogólnego stażu 40 lat, 1 miesiąc i 12 dni, w tym 25 lat, 7 miesięcy i 29 dni w szczególnych warunkach (**karta przebiegu zatrudnienia k. 7/akta ZUS**).

Decyzją z 8.01.2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił S. B. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie przesłanek ustawowych, tj. niewykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po 31.12.2008r. ZUS nie uznał wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresu od 1.01.2009 – 30.04.2017, ponieważ nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach (**decyzja k. 8/akta ZUS**).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Ponieważ postępowanie dowodowe w całości zostało przeprowadzone w oparciu o dokumenty, zawarte w aktach organu rentowego, wobec tego stosownie do art. 15zsz2 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695), w brzmieniu, określonym ustawą z 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U.2020.875), zaistniały przesłanki do wydania w sprawie wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Jak wynika z przepisu art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresu od 1.01.2009 – 30.04.2017 z uwagi na niezgłoszenie odwołującego jako pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach przez pracodawcę i nieodprowadzenia z tego tytułu składek na FEP.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 cyt. ustawy 1, składki na FEP opłaca się za pracownika, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
  - 2) wykonuje prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3.
2. Obowiązek opłacania składek na FEP za pracownika, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem rozpoczęcia wykonywania przez niego pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a ustaje z dniem zaprzestania wykonywania tych prac.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z 28 września 2016r. ,III UZP10/16 składka na Fundusz Emerytur Pomostowych nie jest składką na ubezpieczenie społeczne (ściślej ubezpieczenie emerytalne). Przeznaczenie jej na Fundusz Emerytur Pomostowych, będący źródłem wypłat emerytur, bez powiązania z kumulowaniem składek na powstanie prawa do emerytury pomostowej, wykazuje cechy charakteryzujące podatki lub inne daniny publiczne i raczej do tych konstrukcji należy porównywać składkę na emeryturę pomostową, co wynika z odrębności także w sferze terminologicznej. W ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych składkami określane są zbiorczo składki na ubezpieczenia społeczne oraz poszczególne składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, natomiast w ustawie o emeryturach pomostowych nie używa się pojęcia "składka na ubezpieczenie", lecz jest mowa wyłącznie o składce na Fundusz Emerytur Pomostowych. Należy wobec tego wyłączyć odwoływanie się do konstrukcji składki w ubezpieczeniu społecznym, w którym obowiązek składkowy jest konsekwencją udzielonej ochrony i ma także wpływ na wysokość oferowanego świadczenia, a składka na ubezpieczenie społeczne pozostaje w bezpośrednim lub pośrednim związku z oczekiwanym świadczeniem (system zdefiniowanej składki albo system zdefiniowanego świadczenia). Takiej zależności nie można wykazać względem składki na Fundusz Emerytur Pomostowych i emerytury pomostowej; wśród przesłanek nabycia emerytury pomostowej nie ma wymagania podlegania obowiązkowi opłacania składki na Fundusz Emerytur Pomostowych. Także wysokość emerytury pomostowej jest ustalana - na podstawie art. 14 ustawy - bez uwzględnienia tej składki, gdyż stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury, wyliczonej w sposób określony w art. 25 ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 60 lat, według obowiązujących w dniu zgłoszenia wniosku o przyznanie emerytury pomostowej tablic średniego trwania życia, o których mowa w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku III AUa 966/17 z 12 grudnia 2017r.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, nieuprawnione jest stanowisko organu rentowego odmawiające ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej uzasadniane nieodprowadzeniem składki na FEP przez pracodawcę, przy jednoczesnym wykazaniu pracy w szczególnych warunkach po 31.12.2008r. do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do 30.04.2017r., w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. jako monter wodno – kanalizacyjny wykonujący prace polegające na budowaniu ciężkich kanałów ściekowych,

sanitarnych , deszczowo- burzowych , studzien włączonych , czyszczeniu kanałów podziemnych , sieci wodociągowej , wymienionej w załączniku nr 1 pkt 36 do ustawy o emeryturach pomostowych, czego organ rentowy nie kwestionował, a co wykazano zaświadczeniem z 19 czerwca 2017r.

Z tych względów, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c., orzekł jak w sentencji. oddalił odwołanie.